

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: OT/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010147
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421010147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Jany Grendárovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.septembra 2021 Bratislave

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný S. Š. N. G. Q. Č. P. Č. : nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C.,
C. Č.. XXXX/X

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 11.júna 2021 o 15:00 hod. v predajni Tesco v Nákupnom centre Galéria Bratislava Lamač, na Lamačskej ceste 1C, Bratislava, odcudzil z predajnej plochy jeden kus pivo 1,5l Corgoň 10° v hodnote 1,19 Euro, dva kusy alkoholického nápoja Captain morgan 0,7l v hodnote 2 x 11,99 Euro a to tak, že uvedený tovar vybral z predajných regálov, prešiel s ním k samoobslužným pokladniam, kde si nablokoval a zaplatil len iný, lacnejší tovar, ktorý si v skutočnosti z predajne nezobral a potom vyšiel z priestoru samoobslužných pokladní mimo priestorov predajne Tesco, kde bol zastavený a kontrolovaný zamestnancom strážnej služby, čím spôsobil poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Cesta na Senec č. 2, IČO: 31 321 828 škodu krádežou vo výške 25,17 Euro, a konal tak napriek tomu, že policajtom Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves mu bola dňa 10.februára 2021 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 20,-- Euro za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, pričom bol vydaný blok číslo 0103301

-2- OT/55/2021

a konal tak navyše aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/29/21 zo dňa 09.marca 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.marca 2021, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

T e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal uvedený čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

- trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3,
Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere

§ 36 písm. l/, § 54
150 (stopäťdesiat) hodín.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

-3- 0T/55/2021

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaný konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.).

Obžalovaný si prisvojil si cudziu vec (jeden kus pivo 1,5 litra Corgoň 10 stupňové, dva kusy alkoholického nápoja Captain morgan) tým, že sa jej zmocnil spôsobom, že predmetný tovar vybral z predajných regálov - prešiel s ním ku samoobslužným pokladniám. Tu si nablokoval a zaplatil len za iný tovar (ktorý mal spoločne s predmetnými vecami) a následne z predmetných samoobslužných pokladní odišiel mimo priestorov predajne TESCO. Tu bol zastavený a kontrolovaný zamestnancom strážnej služby. Išlo tak pre neho o cudzie veci, ktoré mu nepatrili a tieto si prisvojil (§ 130 ods. 4 Tr.zák.)- t.j. odňal vec z dispozície vlastníka, ktorý bol ňou oprávnený nakladať bez jeho súhlasu a s úmyslom s ňou nakladať ako s vecou vlastnou.

Ku teraz žalovanému skutku došlo dňa 11.júna 2021.

Preukázané z lustrácie evidencie priestupkov, ako i z bloku na pokutu pod č. 0103301 - zo dňa 10.februára 2021 bolo preukázané - že v predmetný deň sa dopustil priestupku proti majetku - pretože sa dopustil drobnej krádeže (za obdobný čin bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý). Navyac z pripojeného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, pod sp.zn. 0T/29/2021 bolo preukázané, že dňa 09.marca 2021 bol uznaný vinný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09.marca 2021 a skutok bol dokonaný dňa 07.marca 2021 (hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený).

Z uvedeného tak vyplýva, že po formálnej stránke v danom prípade ide o vyššie žalovaný trestný čin. Na druhej strane však súd poukazuje, že i keď ide o žalovaný skutok, ktorý dosahuje bežnú typovú závažnosť trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. a i keď vo všeobecnosti ide o rozšírenú trestnú činnosť protiprávnu - nemohlo mať toto za následok prijatie paušálneho, čisto formálneho prístupu pri posudzovaní závažnosti konania obžalovaného v súvislosti s ukladaným trestom.

Paušálny a prísne formalistický prístup je totiž v rozpore s ďalším cieľom - ktorý sa sledoval práve pri novelizácii Trestného zákona v roku 2005 - kedy došlo k zavedeniu kategórie prečinov a ktorým je dekriminalizácia a depenalizácia.

Z uvedených dôvodov súd preto i keď je základná trestná sadzba ukladania trestu pri žalovanom trestnom čine - šesť mesiacov - tri roky uložil trest povinnej práce a nie prokurátorom navrhovaný trest odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 54 Tr.zák. trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Uloženie predmetného druhu trestu tak do úvahy prichádzalo - pretože základná trestná sadzba je šesť mesiacov - tri roky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona - tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak by bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Ako mal súd preukázané nielen z výpovede obžalovaného, ale i z listinných dôkazov - tento od 17.júla 2015 je vedený ako živnostník v živnostenskom registri - č. I. 85. I pred 17.júnom 2015 - ako vyplynulo z lustrácie v Sociálnej poisťovni riadne pracoval do dňa 30.júna 2020 - č.I. 86-90.

Odo dňa 14.júna 2021 sa tiež riadne zamestnal a i ku dňu nariadeného hlavného pojednávania bol v riadnom pracovnom pomere a to prostredníctvom Agentúry ADECCO Slovakia, s.r.o. pre spoločnosť Medilac Glass, a.s. Jeho pracovnou vykonávanou činnosťou je vedenie obsluhy strojov na výrobu sklenených ampuliek a skúmaviek - č. I. 144. Pracuje na zmeny - č. I. 145.

Súd vo veci poukazuje na predložené čestné prehlásenie založené na č. I. 108 - z ktorého vyplynulo - tak ako to obžalovaný vypovedal i na hlavnom pojednávaní - že žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi - a to z dôvodu, že predmetný byt (v ktorom obžalovaný býval) je v prenájme za účelom

vedľajšieho peňazného príjmu. Rodičia obžalovaného sú v dôchodkovom veku - matka je na invalidnom dôchodku a otec je na starobnom dôchodku. Zároveň im obžalovaný v predmetnej zložitej finančnej situácii nevypomáha len s peňazným príjmom z prenájmu, ale i tým, že je riadne zamestnaný a aj týmto spôsobom prispieva na chod domácnosti. Zároveň im však vypomáha aj svojou osobnou účasťou. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný má vytvorené riadne pracovné návyky a i z predmetného dôvodu uložil obžalovanému trest povinnej práce - ako trest samostatný.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok - konkrétne nízku škodu - vo vzťahu ku poškodenej spoločnosti (predmetné veci boli vrátené) - súd tieto skutočnosti vyššie rozviedol.

Súd poukazuje, že i v prípade, že sa obžalovaný znovu dopustí rovnakého trestného činu, nie je nevyhnutné pôsobiť na neho vždy prísnejším trestom odňatia slobody a automaticky navyšovať výmeru trestu. Okrem zistenia, že ide u páchatel'a o špeciálnu recidívu, sú dôležitými aj ďalšie ziste-

-6- OT/55/2021

nia, ktoré sa viažu k okolnostiam prípadu, najmä následky činu, výška spôsobenej škody a postoj páchatel'a k svojmu konaniu (prímerane Krajský súd Bratislava, sp.zn. 3 To/42/2020, zo dňa 16.09.2020). Podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. - na aplikáciu poľahčujúcej okolnosti nestačí len priznanie sa k spáchaniu trestného činu ale aj trestný čin musí úprimne oľutovať.

Úprimná ľútosť nemôže vyplývať len z formálneho vyhlásenia obžalovaného - pretože úprimná ľútosť vyjadruje skutočný vnútorný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Pre zistenie, či oľutovanie trestnej činnosti je skutočne úprimné, je dôležité ľudské hľadisko, a teda napr. aj spôsob ako obžalovaný trestnú činnosť oľutoval (JtK 20/2010, JtK 7/2011).

Vyžaduje sa vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k vlastnému trestnému činu a to na základe jeho správania po čine (komentár Trestní zákoník I., Velké komentáře, Šámal a spol.).

Obžalovaný počas celého dokazovania - ako prípravného konania, tak i konania pred súdom - na hlavnom pojednávaní sa ku skutku priznal a v celom rozsahu ľutoval. Jeho ľútosť nebola len formálnym vyhlásením, ale jeho skutočným vnútorným postojom. Jeho ľútosť nad spáchaným skutkom bola úprimná.

Iné poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr.zák.) súd nezistil. Súd zároveň nezistil ani žiadne priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.).

Súd obžalovanému súd uložil samostatný trest - trest povinnej práce.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zmyslom alternatívnych trestov - t. j. i trestu povinnej práce je, že sa nenaruší negatívny dopad na osobu obžalovaného. Práve i takýmto druhom trestu sa splní reedukačný a resocializačný proces, ktorý lepšie splní i samotný účel trestu, ktorý je zvýraznený Trestným zákonom.

Pre druhú polovicu 20. storočia je charakteristické, že sa začali hľadať nové formy spravodlivosti, ktoré by nahradili alebo doplnili niektoré tradičné, avšak už nie celkom efektívne trestnoprávne inštitúty. V rámci vývoja sa presadzuje úsilie o využívanie trestov, ktoré nie sú spojené s odňatím slobody. Výkon týchto trestov je určitou alternatívou k trestu odňatia slobody, a preto sa označujú ako alternatívne tresty. Trest povinnej práce je alternatívny trest, ktorý spočíva vo výkone určitej, súdom určenej pracovnej povinnosti, ktorú musí odsúdený vykonať osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. Je to ďalšia alternatíva krátkodobého trestu odňatia slobody, ktorú popri treste domáceho väzenia, zaviedol nový Trestný zákon, ktorého uloženie prichádza do úvahy, ak páchatel' nebol odsúdený na trest odňatia slobody.

Ako súd už vyššie uviedol v danom prípade trest povinnej práce prichádza do úvahy. Ide totiž o trest, kde horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

-7-

OT/55/2021

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní súhlasil s tým, aby mu takýto druh alternatívneho trestu bol uložený (§ 54 Tr. zák.) Nie je invalidný a ani dlhodobo práceneschopný (§ 55 ods. 2 Tr. zák.). Obžalovaný bol zo strany súdu oboznámený s tým, že uvedený trest povinnej práce bude vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu (§ 55 ods. 3 Tr. zák.).

Podľa názoru súdu uvedený trest povinnej práce splní svoj účel. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že obžalovanému bol uložený vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín - t.j. v polovici výmery, ktorú súd uložiť mohol.

Vzhľadom na povahu spáchania trestného skutku takýto druh trestu dostatočne postihne obžalovaného a súčasne ho motivuje k vedeniu riadneho života a zároveň tento je i prínosom pre spoločnosť.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Z uvedeného teda vyplýva, že v prípade nevykonania tohto druhu alternatívneho druhu trestu prichádza do úvahy nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 150 hodín : 2 hodiny = 75 hodín - 75 dní trestu odňatia slobody s nepodmienečným trestom odňatia slobody - t. j. dva mesiace a približne pätnásť dní.

V neposlednom rade je splnený i účel zákonodarcu a účel trestu i v zmysle generálnej prevencie, pretože v rámci trestu povinnej práce je odsúdený povinný v rozsahu určenom súdom (v danom prípade 150 hodín) vykonať práce v prospech štátu, vyššieho územného celku, obce alebo inej právnickej osoby, ktorá sa zaoberá vzdelávaním, kultúrou, školstvom, ochranou ľudských práv, rozvojom vedy, rozvojom telesnej kultúry, ochranou pred požiarimi, ochranou zvierat, sociálnou pomocou, sociálnymi službami, zdravotnou starostlivosťou, ekologickou činnosťou, náboženskou činnosťou, humanitárnou činnosťou, charitatívnou činnosťou alebo inou verejnoprospešnou činnosťou, ktorá sa nevykonáva na účely dosiahnutia zisku (§ 2 ods. 1 zákona č. 528/2005 Z.z. - o výkone trestu povinnej práce a o doplnení zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - zákon o výkone trestu povinnej práce).

Účelom trestu povinnej práce v danom prípade je predovšetkým vytvoriť vhodnú alternatívu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v prípadoch menej závažných trestných činov. Súd mal za to, že tento účel trestu povinnej práce vzhľadom na podrobné rozobratie nielen osoby obžalovaného, ale i závažnosti žalovaného tohto konkrétneho trestného činu bol splnený.

-8- OT/55/2021

Uloženie trestu odňatia slobody by sa podľa názoru súdu minulo účinku a nesplnil by účel trestu. Nepriamo by obžalovaný bol „dvakrát postihovaný“ - jednak trestom a jednak tým, že v prípade uloženia navrhovaného nepodmienečného trestu odňatia slobody zo strany prokurátora - by stratil zamestnanie.

I keď je súd si vedomý, že v danom prípade vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie v osobe obžalovaného pretože uvedený trest bol dokonaný v lehote podmieneného odsúdenia, zákon výslovne nezakazuje, že i v takomto prípade je možné ukladanie alternatívneho druhu trestu. Zákon výslovne stanovuje len, že do úvahy nemôže prichádzať uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Navyiac má súd za to, že trest povinnej práce splní lepšie účel trestu ako trest odňatia slobody nepodmienečný. Obžalovaný vykoná tento trest povinnej práce v prospech štátu a nie na úkor štátu. Zároveň je tu hrozba vo vzťahu k obžalovanému - v prípade jeho nesplnenia - nastúpenie výkonu trestu - ako je to vyššie uvedené.

Na margo súd poukazuje na teoretický výklad ustanovenia § 34 Tr. zák. - (Burda/Čentéš/Kolesár/ Záhora a kolektív - Trestný zákon - Všeobecná časť, Komentár - I. diel - strany 287, 411) - nie každému páchatelovi trestného činu je potrebné uložiť trest odňatia slobody, ale ak to zákon umožňuje, je možné mu uložiť aj trest, ktorý bude spĺňať kritériá individuálnej prevencie bez toho, aby každý páchatel trestného činu musel skončiť vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa názoru súdu osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela, treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu údajov páchatela bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery.

V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Nemôže byť však pravidlom - že v

podmienečnom odsúdení nastupuje len trest nepodmienečný. Súd musí zvažovať prísnu individualizáciu trestu, a individualizáciu trestnej činnosti - čo v danom prípade aj vykonal.

I keď obžalovaný dokonal teraz žalovaný trestný čin v lehote podmienečného odsúdenia i napriek predmetnej okolnosti nie je súd toho názoru, že by osoba obžalovaného bola nenapraviteľným páchatelom - ktorému je potrebné ukladať trest odňatia slobody nepodmienečného druhu práve s prihliadnutím aj na jeho pracovné návyky, ktoré má od roku 2011,

-9- OT/55/2021

svoje protiprávne konanie - resp. nesprávnosť svojho počínania si riadne uvedomil - doznal a oľutoval.

I z predmetných dôvodov mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje i trest povinnej práce - a takýto trest aj uložil. Predmetná výmera a druh predmetného trestu je dostatočne prísny vzhľadom tak na individuálnu ako i generálnu prevenciu.

Súd má za to, že je potrebné primárne nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú, pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akceptuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie, keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Uložený trest súdom uložený spĺňa požiadavku na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred osobou obžalovaného. Uložený trest v predmetnej výmere spĺňa generálno-prevenčnú funkciu, pretože je spôsobilý pôsobiť odraďujúco na potencionálnych páchatelov obdobnej trestnej činnosti. Zároveň bolo vyjadrené i morálne odsúdenie páchatela.

Predmetný trest korešponduje i s účelom trestu deklarovaným v ustanovení § 34 ods. 1 Tr.zák.

Súd nezdieľa názor, že takýto trest - jeho výmera by bola neprimerane mierne práve s prihliadnutím na § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatela. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy a tým, že sa zapojí do spoločnosti v rámci predmetného trestu - teda verejných prác nebude zaťažovaný ani väzenský systém.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.